

situationen, at der på store dele af arbejdsmarkedet i flere egne af landet er mangel på mange typer af arbejdskraft, og det kræver ændringer i arbejdsmarkedspolitikken.

Det er det, der nu gennemføres i sammenhæng med denne finanslov, og derfor er det, vi gør, ikke at mistænkeliggøre eller bekæmpe de arbejdsløse, det er effektivt at bekæmpe årsagerne til langtidsarbejdsløshed.

Hvis jeg skal sige det lidt enkelt, vil jeg sige, at vi hellere vil bruge langt flere penge på at sikre alle unge en uddannelse, de kan klare, end at sikre dem høje dagpengeydelse for ikke at gå på uddannelse. Derfor sætter vi penge af til nye skræddersyede uddannelser til de unge, der i første omgang ikke fik fat i en ordinær uddannelse, men vi sætter også med det finanslovforlig, der er lavet, 240 mio. kr. af til en forbedring af kvaliteten i de almindelige ordinære erhvervsuddannelser.

Derfor sikrer vi værkstedsskolerne skolepraktikken som den varige bagstopperordning, der gør, at alle egnede unge kan fuldføre en faglig uddannelse, de er gået i gang med.

Men uddannelse skal jo ikke kun være for de unge. Det er derfor, vi er så optaget af den voksenefterskoleuddannelsesreform, der sikrer frit optag til alle kurser og fortsat høj statslig løngodtgørelse både til de beskæftigede og de ledige.

Vi laver nogle nye styringsprincipper for voksenefterskoleuddannelsen, men det vil fortsat være sådan, at de kortuddannede ikke skal betale kursusgebyrer, der kan blive en barriere for, at de, der i forvejen fik mindst af uddannelseskagen, får taget den ekstra bid, vi gerne vil have, de tager.

Jeg synes nok diskussionen omkring gebyrer her er lidt ude af proportion, for vi taler om et halvt hundrede millioner i forhold til de adskillige milliarder mere i indsats til uddannelsespladser og til godtgørelse under uddannelse, som denne regering har sikret og fortsat vil sikre, at der er økonomi til. Naturligt nok, fordi det er en afgørende del af forudsætningerne for, at dette samfund som helhed kan klare sig og få en vækst i beskæftigelsen.

Der sker nogle opstramminger for de ledige, der vil på uddannelse, ikke fordi vi ønsker at begrænse uddannelsesindsatsen for de ledige – det er det modsatte, vi ønsker – men for at målrette dem mere til de fremtidige beskæftigelsesmuligheder og for at være sikker på, at de, der rent faktisk hurtigt kan finde et nyt job, også koncentrerer kræfterne om det i de første uger.

Så er der hele diskussionen om dagpengeperiodens længde. I løbet af de kommende tre år ender den med at være fem år, deraf de sidste tre år med uafbrudt aktivitet i uddannelse eller jobtilbud. Jeg tror, det er en helt forkert opfattelse at skildre det, at vi forkorter den samlede dagpengeperiode, som noget, der giver risiko for, at flere falder ud af arbejdsmarkedet og ud af dagpengeretten. Jeg tror, at et system, hvor den formelle dagpengeperiode godt nok er kortere, men hvor tilbudene kommer tidligere, hvor de er længerevarende, og hvor de er af bedre kvalitet, mindsker risikoen for udfald og dermed gør, at der ikke bliver flere, men færre, der falder ud.

Vi har også i dagens løb haft en debat om puljejobbene, som skal være noget andet og bedre end de gamle svingdørsjob for langtidsledige. Vi skal skabe noget, der giver de ledige reelle håndtag, hvor der er mulighed for merit til uddannelse, og hvor der er en reel fortrinsret til job i stat og kommune. Den nye rammeaftale med de offentligt ansatte giver trygheden over for det, der er mest frygtet, nemlig fortrængningen af de faste job. Nu laver vi en ordning, der giver ekstra hænder, som kan aflaste dem, der er i forvejen, og som kan bidrage til, at borgerne får en bedre service.

Man kritiserer lønnen, det, at folk skal arbejde for dagpengene i typisk 31 timer om ugen. Det kan man selvfølgelig diskutere, men det er jo ikke nogen livsstilling at være i puljejob; man kan være der op til tre år. Man skulle meget nødig bruge mere end halvdelen af tiden på at finde et fast job, når man har fået det her afsæt.

Og så er der det at sige til det, at der er tale om en prioritering: Vil vi have mange hurtigt i gang, eller vil vi have færre senere i gang på måske lidt bedre vilkår? Der er tale om en testning af, om der er nogle – og det ved vi jo der er – af dem, der står over for at skulle arbejde for dagpengene, der hellere selv vil finde noget andet arbejde.

Og så vil jeg også sige om vilkårene for disse puljejob: De svarer faktisk til de ordinære ansættelsesvilkår for titusinder af offentligt ansatte i dag, så det er altså ikke så usædvanligt og så barskt.

Man har talt om rådighedsreglerne, og her må jeg sige, at der ikke sker andet med rådighedsreglerne end en præcisering af pligten til at tage imod omskolingstilbudet. Men der sker en forbedring af tilsynet, og den kunne regeringen såmænd selv have lavet rent administrativt. Vi